

ת"פ 5363/01/17 - מדינת ישראל נגד צבי ליטמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 5363-01-17 מדינת ישראל נ' ליטמן

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הרצוג וחבר
נגד
הנאשם צבי ליטמן
ע"י ב"כ עו"ד אלאב

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 13.6.17 הודה הנאשם בכתב האישום והורשע בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבל בעניינו תסקיר מיום 3.12.17. עוד הוגשו הרישום הפלילי של הנאשם [תע/1], תלושי שכר של הנאשם מהחודשים מארס - אוקטובר 2017 [נע/2] ומכתב הערכה מעמותת מתנדבי הרצליה [נע/2].
3. ביום 5.12.17 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש:
התביעה טענה למתחם עונשי הולם בין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי, ועתרה למקם את עונשו העיקרי של הנאשם במחצית המתחם, ולצדו מאסר מותנה, קנס ופיצוי;
ההגנה עתרה לעונש של מאסר מותנה בלבד, ולכלל היותר בצירוף של"צ;

מעשי הנאשם:

1. ביום 6.9.16 בשעת אחר-צהריים, על-רקע סכסוך עסקי בין הנאשם לנפגע, מר צחי מצרי, הגיע הנאשם למקום עסקו של הנפגע.
2. הנאשם הוציא מיכל בניזין, שפך את הבנזין על הקרקע בפתח עסקו של הנפגע ואיים עליו באמרו "היום אתה והמקום הזה נשרפים, תזכור את המילה שלי". לאחר מכן נמלט הנאשם מהמקום.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. עבירת האיומים הקבועה בסעיף 192 לחוק באה להגן על שלווה הנפש של האדם ולאפשר לו חיים חופשיים מלחצים אסורים. בעקיפין, מגנה עבירה זו על ערך נוסף - חופש הפעולה והבחירה של האדם, שכן לעתים קרובות נלווית לאיום מטרה של הנעת אדם לפעולה או למחדל, כמסר מוסווה שאינו מגיע לסחיטה גלויה (ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מ.י. (1989)).
 2. במקרה דנן פגע הנאשם בערכים אלו באופן חמור וקשה: במטרה להניע את הנפגע לשלם לו חוב, ביצע הנאשם את העבירה באופן מתוכנן ומבהיל במיוחד. הנזק הפוטנציאלי שבאיום בחומר מתלקח הוא עצום (די אם נדמה בעיני רוחנו את האפשרות להתלקחות לא-מכוונת, מבדל סיגריה או גפרור), אך במקרה דנן הנזק הקונקרטי התמצה בתחושות של אימה וכעס שחש מן-הסתם הנפגע.
 3. הסיבה שהובילה את הנאשם לביצוע המעשה איננה נסיבה מקלה כלל וכלל: אין להשלים עם מעשים של עשיית דין עצמי, גבייה באיומים הקרובה לסחיטה, ובוודאי כשהאיום מומחש באמצעים יוצרי-סיכון, דוגמת שפיכת הבנזין בפתח העסק.
 4. מתחם העונש המקובל בעבירות איומים שעיקרם מילולי בלבד, נקבע בין מאסר מותנה לשמונה חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי. מתחם זה אינו הולם את המקרה דנן, המאופיין בחומרה יתירה.
 5. מדיניות הענישה בעבירות איומים, המבוצעות בעזרת או בנוכחות 'אמצעים מדגימים' שדרכם להזיק, היא מחמירה. כך ראו:
- רע"פ 5998/09 שמאיבנ' מ.י. (2009): הנאשם איים על המתלונן בסכין, עקב סכסוך עסקי, וגרם נזק לחנותו. נגזר עונש של שמונה חודשי מאסר, שאושר בהחלטה בה נאמר ש"העונש שנגזר על המבקש הינו עונש הולם וראוי, לאור חומרת מעשיו. מדובר במי שעשה שימוש בסכין ובאלימות כדי להשמיע איומים קשים כנגד חייו של המתלונן. מעשים חמורים אלו מחייבים השתת עונש ראוי". ואוסף: סכין מסוגל לגרום נזק חמור ועד-כדי מוות, אך דליקה עלולה להוביל לנזק חמור ונרחב לאין שיעור;
- עפ"ג 261-01-14 מ.י. נ' צברי (2014)[1]: הנאשם נכנס לסניף בנק עם בקבוקי דלק, מצית וסמרטוטים, שפך דלק על הרצפה ואיים לשרוף את המקום, לא לפני שהזהיר את הנוכחים ודרש שיעזבו את המקום. בפסק הדין אושר במפורש מתחם העונש שקבעה הערכאה קמא, בין 12 לבין 24 חודשי מאסר[2];
6. בנסיבות ענייננו ייקבע מתחם העונש ההולם בין שמונה לבין 20 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1993, כבן 24 כיום, רווק שחזר לגור בבית הוריו לאחר שנקלע לחובות, ועובד בחברת משלוחים [נע/1]. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, שאימצה אותו בינקותו. בילדותו אובחנו אצל הנאשם הפרעות קשב וריכוז, והחלו בעיות הסתגלות ומשמעת שהחמירו עד לעבירת אלימות של תקיפה חובלנית [פלט נע/1]. ניסיונות טיפוליים לא הועילו לשינוי בהתנהגותו האלימה. הנאשם סיים תשע שנות לימוד ולא גויס לצה"ל.

הנאשם משתמש אקראית בסמים, כאמצעי מפלט ורגיעה.

2. לחובת הנאשם הרשעה אחת כבגיר, בגין עבירות אלימות ועוד, אותן ביצע בשנים 2009 - 2011, ובעטיין נדון ל-16 חודשי מאסר.

3. הנאשם מסר לשירות המבחן, וגם בדבריו בבית המשפט לקראת גזירת הדין, כי העבירה בוצעה על-רקע חובו של הנפגע לנאשם בגין שירותי שליחויות: חוב זה לא שולם, וכך גרר את עסקו של הנאשם לחדלות פירעון ואת הנאשם למטרה לאיומים בתביעות ועוד. השירות התרשם שהנאשם מתקשה ליטול אחריות מלאה על המעשה תוך נטייה לצמצום וטשטוש של משמעות המעשה.

4. השירות התרשם כי הנאשם מתקשה לשלוט בדחפיו האלימים במצבי עימות, וככלל, מתקשה לתפקד באופן תקין ויציב. לדעת השירות, מידת הסיכון להישנות אלימות היא בינונית, וחומרת התוצאה הצפויה אף-היא בינונית. השירות ציין את קיומה של משפחה תומכת, את השנה שחלפה מעת ביצוע העבירה ללא הסתבכות נוספת, ואת מאמצי הנאשם לתפקד באופן תקין, וראה בכל אלה גורמי סיכוי לשיקום. דא עקא, שהנאשם אינו רואה צורך בטיפול ואינו מוכן או יכול להתחייב ולהקדיש זמן למפגשים טיפוליים. השירות סיכם והמליץ על ענישה מוחשית, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

5. לזכות הנאשם יעמדו נתונים אלה:

א. לקות של הפרעת קשב וריכוז בילדותו, שנראה שתרמה לעיצוב התנהגותו פורצת הגבולות;

ב. הודיה שחסכה את עדות הנפגע ומשאבי ציבור;

ג. נטילת אחריות, הגם שאינה מלאה;

ד. מאמציו הניכרים של הנאשם לקיים אורח חיים יצרני ותקין, לרבות עבודה מאומצת;

ה. התנדבותו לאורך זמן בחלוקת סלי מזון לנזקקים [נע/2];

6. לחובת הנאשם יעמוד עברו הפלילי המכביד, אך משקלו הנכבד של נתון זה יוקל בהתחשב בחלוף הזמן מאז ביצוען של אותן עבירות.

7. שקלולם של הנתונים יוביל לקביעת עונשו העיקרי של הנאשם בסמוך לתחתית המתחם. כתוספת הרתעה ישמשו מאסר מותנה והתחייבות. לנוכח מצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם ותקופת המאסר הצפויה לא אחייבו בקנס. אמנע מחיוב הנאשם בפיצוי, שכן מדובר על נזק לא-ממוני שקשה להעריכו באין נתונים מינימאליים.

אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. תשעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי שני ימי מעצרו 7.9.16 - 8.9.16;
- ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים;
- ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודש ימים;

הוראות נלוות:

- א. פיקדון בתיק מ"י 16-09-17477, או בכל תיק קשור אחר, יושב למפקיד/ה;
- ב. עותק גזר הדין לידיעת שירות המבחן;
- ג. מוצגים: כל מוצג, פרט לכסף, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשע"ח, 12 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.

[1] תיק בית המשפט קמא: ת"פ 39436-07-12 מ.י. נ' צברי (2013);

[2] עונשו של הנאשם הוחמר לארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, "בתוך מתחם הענישה" - ככל הנראה טעות, והכוונה לחריגה מהמתחם;